

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. III. De hæresibus & hæreticis. Dicta Patrum lectu dignissima
proferuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Facula Appen- dix. 13. Magna est aucto- ritas tra- ditionum quemvis scripta non sint. Cap. 17.

cælo cum Domino regnantes, quorum effigies contemplamur.

Libet hic adjicere unam aut alteram sententiam Basilii Magni de traditionibus non scriptis. Is enim in libro quem de Spiritu S. edidit, loquitur in hunc modum: Dogmata qua in Ecclesia prædicantur, quedam habemus è doctrina scripto prodita, quedam rursus ex Apostolorum traditione in mysterio, id est, in occulto tradita recepimus. Quorum utraq; parem vim habent ad pietatem: nec his contradicit, quisquis sanè vel tenuiter expertus est, qua sint fura Ecclesiastica. Et postquam ipse Basilius multa ibi commemoravit, quæ non ex Scriptura aliqua Canonica, sed ex secreta traditione habemus, adjungit hæc verba: Desiciet me dies, si Ecclesia mysteria circa scriptum tradita pergam recensere.

J. III.

DE HÆRESIBUS ET HÆRETICIS.

Dicta Patrum lectu dignissima proferuntur.

1. Hæretici Novatores contra totius Ecclesie receptissimum consensum docent.
2. Antiquitatis doctrina contra eos est firmissimè retinenda.
3. Etiam diabolus pro se citavit Scripturas.
4. Traditio igitur constanter servanda.
5. Inconstantia & dissensio hæreticorum; unitas & consensus Catholicorum certa nota est.
6. Cum hæreticis nullatenus communicandum.
7. Solo traditionis pondere pugnandum contra hæreticos.
8. Ecclesiarum Apostolicarum traditio de rebus fidei ab omnibus custodienda.
9. Extra Ecclesiam Catholicam salus null.

10. In qua boni sunt permixti malis, recte tamen credentibus, sed perveris viventibus.

BEATISSIMUS Paulus Aposto-
lus priorem epistolam quam ad Timotheum scripsit, ita concludit: O Timothee depositum custodi, devitans profanas vocum novitates, & oppositiones falsi nominis scientia, quam quidam promittentes, circa fidem exciderunt.

Vincentius Lirinensis, vetustus & pius Scriptor, disputans adversus hæreses, loquitur de prædictis Pauli verbis hunc in modum: Profanas, inquit, vocum novitates, id est, dogmatum, rerum, sententiarum novitates, que sunt vetustati, qua antiquitati contraria.

Qua si recipiantur, necesse est ut fides beatorum Patrum aut tota aut certe magna ex parte violetur, necesse est ut omnes omnium ætatum fideles, omnes Sancti, omnes casti, continentibus, virgines, omnes, Clerici, Levite & Sacerdotes, tanta Confessorum millia, tanti Martyrum exercitus, tanta urbium, tanta populorum celebritas & multitudo, tot insula, tot Provincia, Reges, gentes, regna, nationes, totus postremò jam panè terrarum orbis, per Catholicam fidem Christo capiti incorporatus, tanto sæculorum tractu ignorasse, errasse, blasphemasse, nescisse quid crederet, pronuntietur. Profanas, inquit, vocum novitates devita: quas recipere atq; seclari, nunquam Catholicorum, semper verò hæreticorum fuit.

Et paucis interjectis ait idem

O o o o

Vin.

I. Hæreticos esse Novatores. I. Tim. 6.

Etiam contra omnem venerabilem Antiquitatem, teste Vincentio Lirinensi.

Facula
Appen-
dix.

Vincentius: *Cunctis evidenter perspicueq; monstratur, hoc apud omnes ferè hæreticos quasi solemne esse atq; legitimum, ut semper profanis novitatibus gaudeant, antiquitatis scita fastidiant, & per oppositiones falsi nominis scientia, à sude naufragent. Contra verò Catholicorum hoc ferè proprium, deposita sanctorum Patrum & commissa servare, damnare profanas novitates, sicut prædixit & iterum dixit Apostolus: Si quis annuntiaverit præterquam quod acceptum est, anathema sit.*

Galat. 1.

2.

Firmiter
retinen-
da Anti-
quitate
traditio,
ad repel-
lendum
omnes hæ-
reticorum
novita-
tes, ex A-
lexandro
Papa, &
Epipha-
nio
Erov. 22

2. Divus Alexander, quintus à Petro Apostolo Pontifex Romanus, & Martyr, in epistola quam scripsit ad omnes Orthodoxos, ait: *Scriptum est, Ne transgrediaris terminos antiquos, quos posuerunt Patres tui. Terminos indubitanter transgreditur, qui statuta Patrum postponit atq; confundit. Pervenit namq; ad conscientiam Apostolica Sedis, quòd nonnulli sunt tam stolidi, qui Dominica præcepta, & Apostolorum eorumq; successorum statuta minimè observant, &c.*

D. Epiphanius secundo libro Contra hæreses, Terminis, inquit, nobis positi sunt, & fundamenta, & edificatio fidei, & Apostolorum traditiones, & Scripturæ sacræ, & successiones doctrinæ: & unde quaq; veritas Dei munita est. Nemo ergo decipiat novis fabulis.

3.

Scriptu-
ra sol-
am
diaboli
citavit,
et testa-

3. Hieronymus scribens adversus Luciferianos, ait: *In illa Ecclesia permanendum est, quæ ab Apostolis fundata usq; in hunc diem durat. Neque sibi blandiantur (hæ-*

retici) *si de Scripturarum capitulis videntur sibi id confirmare quòd dicunt: cum & diabolus de Scripturis aliqua sit locutus, & Scripturæ non in legendo, sed in intelligendo consistant.*

D. Basilius in sua ad Antiochenam Ecclesiam epistola, Nos, inquit, *mentis nostræ germina tradere non audemus, ne humana commenta existimentur esse verba religionis: sed quæ à sanctis Patribus edocti sumus, ea interrogantibus annuntiamus.*

Idem Basilius contra hæreticos Sabellianos & Arrium: *Te pacatum reddat traditio. Dominus ita docuit, Patres observaverunt, confirmaverunt Martyres. Sufficiat dicere: Sic edoctus sum.*

D. Athanasius ad Epictetum Episcopum Corinthiorum: *Hoc solummodò respondere ad talia & dicere sufficit, quòd ista non sunt Catholica Ecclesie, neq; ista Patres nostri senserunt.*

Idem Athanasius in decretis Synodi Ephesinæ: *Homines sunt, ut dixit Jacobus Apostolus, duplici animo, & instabiles in omnibus viis suis, nec eamdem habentes sententiam, sed nunc in hanc, nunc in illam sese vertentes: & nunc quidem probantes quòd dicunt, mox verò vituperantes quòd antè laudaverunt. Hoc verò veros Doctores arguit, se eadem inter sese profiteantur, neque diversa sentiant, vel inter se vel à suis majoribus dissidentes. Etenim qui hunc in modum affecti nò sunt, improbitius quam veri Doctores dicendi sunt.*

D. Ire-

tur 3.
Hierony-
mu.
Matt. 4

4.
Servan-
de tradi-
tione
iuxta
mentem
S. Basili-
& S. A-
thanasii.

5.
Hæreti-
corum
nota dis-
senso,
Catholi-
corum ve-
rò unita-
ex Atha-
nassi &
Irenæi
doctrina.
Iacob. 3.

Facula
Hæreticorum.

D. Irenæus quinto aduersus hæreses libro; *Vbiq;* Ecclesia prædicat veritatem: atqui relinquunt præconium Ecclesiæ, imperitiam sanctorum Presbyterorum arguunt; non contemplantes quantum pluris sit idiota religiosus, à blasphemo & impudente sophista. Tales autem sunt omnes hæretici, qui se plus aliquid præter veritatem invenire putant: variè & multipliciter, & imbecillè facientes iter, de eisdem non semper eisdem sententias habentes. Fugere igitur oportet sententias ipsorum, confugere autem ad Ecclesiam, & ejus sinu educari, & Dominicis Scripturis erudiri.

6. Idem Irenæus libro tertio: Polycarpus vir multo majoris auctoritatis & fidelioris veritatis est testis, quam Valentinus & Marcion, & reliqui qui sunt perverse doctrina. Is enim est, qui sub Aniceto cum advenisset in urbem (Romam) multos ex his, quos prædiximus hæreticos, convertit in Ecclesiam Dei: unam & solam hanc veritatem annuntians ab Apostolis percepisse se, quam & Ecclesia tradidit. Et sunt qui audierunt eum dicentem, quoniam Johannes Domini discipulus in Epheso iens lavari, cum vidisset intus Cerinthum, exilierit de balneo non lotus, dicens quod timeat ne balneum concidat, cum intus esset Cerinthus inimicus veritatis. Et ipse Polycarpus, Marcioni aliquando occurrenti sibi, & dicenti, Cognosce nos, respondit: Cognosco te primogenitum satanae. Tantum Apostoli & eorum discipuli habuerunt timorem, ut ne-

que verbotenus communicarent alicui eorum qui adulteraverant veritatem, quemadmodum & Paulus ait: Hæreticum hominem post unam correctionem devota: sciens quoniam perversus est qui est talis, & à semetipso damnatus.

Rursum Irenæus scribens Florino hæretico, qui aduersus veritatem inauditis figmentis insaniebat, ita (teste Eusebio Cæsariensi) loquitur: † Hæc dogmata, Florine, qua asseris, confidenter dico, quia non sunt sana sententia. Hæc dogmata non sunt consona Ecclesiastica fidei. Hæc dogmata ne illi quidem, qui de Ecclesia pulsi sunt hæretici, potuerunt aliquando commentari. Hæc dogmata impietatem docent. Hæc dogmata sancti illi Presbyteri, qui ante nos fuerunt, nunquam protulerunt; illi qui & Apostolos viderant, quos & tu nosti. Vidi enim te, dum adhuc puer essem, in Asia apud Polycarpum, tunc quidem præclarè agentem, dum adhuc esses in aula, & studentem placere Polycarpo. Multo enim magis mihi illius temporis rerum gestarum inhaeret memoria, quam presentis: quia ea quæ à pueris discimus, cum anima ipsa coalescunt & adherent ei. Unde etiam locum ipsum tibi dicere possum, in quo sedens disputabat sanctus Polycarpus, & incessum illius, & vultum, ac totius vite modum, ac corporis formam. Sed & orationes quas habebat ad populum, & conversa-

† De his verbis Rev. P. F. Franciscus Fevardentius num. 72. super caput 1. libri 1. S. Irenæi aduersus hæreses, citat Eusebium lib. 5. Historiæ cap. 19.

Oooo 2

110m

Facula
Hæreti-
corum.

tionem quæ fuerat ei cum Joanne, (sicut ipse narrare solitus erat) & cum ceteris, qui ipsum Dominum viderant: & quomodo dicta eorum, & item ipsius Domini (quæ illi ex eo audiverant) recitabat, item quæ de virtutibus & doctrinis ejus dicebat: quomodo deniq; omnia à spectatori- bus ipsius Verbi accepta & Scripturis consonantia memoriter referre solitus erat. Quæ tunc ego pro misericordiâ Dei, quam mihi donare dignatus est, attentius & studiosius audiens, describebam, non in chartis, sed in corde meo: quæ etiam nunc per gratiam Dei fideliter custodio, & mecum ipse sine intermissione rumino. Deum ego testor, & in conspectu ejus affirmo, quia si quid tale audivisset beatus & Apostolicus vir Polycarpus, exclamasset statim, & aures suas obturasset, ac sicut moris erat ei, dixisset: Deus bone! in qua temporæ me reservasti, ut hæc audiâ? Nonne etiam ipsum continuo locum fugisset, in quo sedens vel stans hujusmodi verba audisset?

8. Tertullianus in libro de Præ-
scriptionibus adversus hæreticos:
Christus Apostolos misit ad prædi-
candum, quod illis revelavit. Quid
autem predicaverint, id est, quid il-
lis Christus revelaverit, hæc præscri-
bam non aliter probari debere, nisi
per Ecclesias, quas ipsi Apostoli con-
diderunt, eis predicando tam viva
(quod a jure) voce, quam per Episto-
las postea. Si hæc ita sunt, constat
proinde, omnem doctrinam, quæ cum
illis Ecclesiis Apostolicis matricibus
& originalibus fidei conspiret, veri-

tati deputandam, id sine dubio te-
nentem, quod Ecclesia ab Apostolis,
Apostoli à Christo, Christus à Deo
suscepit: reliquam verò omnem do-
ctrinam de mendacio præjudican-
dam, quæ sapiat contra veritatem
Ecclesiarum & Apostolorum, &
Christi, & Dei.

D. Fabianus Pontifex summus
& Martyr in prima sua epistola:
Cavete ab omnibus, qui aliam fidem
& doctrinam tenent, quam Aposto-
li & successores eorum tenuerunt, &
docuerunt: ne (quod absit) post eos
abeuntes, in laqueum satanæ cada-
tis, & compedibus eius detineamini.

D. Augustinus in libro de Ve-
ra Religione: Neq; in confusione
paganorum, neque in purgamentis
hæreticorum, neq; in languore schis-
maticorum, neq; in cecitate Judæo-
rum quærenda est Religio: sed apud
eos solos, qui Christiani Catholici vel
Orthodoxi nominantur.

Idem Augustinus (vel, ut aliis
placet, Fulgentius) in libello de
Fide ad Petrum: Firmissime tene,
& nullatenus dubites, quemlibet
hæreticum sive schismaticum, si Ec-
clesia Catholica non fuerit aggrega-
tus, quantascunque elemosynas fe-
cerit, etsi pro Christi nomine etiam
fuderit, nullatenus posse salvari.

Ipsè Augustinus quarto libro
de Baptismo adversus Donati-
stas: Constituamus aliquem castum,
continentem, non avarum, non ido-
lis servientem, hospitalem, indigentibus ministrantem, non cuiquam ini-
micum, non contentiosum, patientem,
quietum, sobrium, frugalem, sed hæ-

re-

Auctori-
tas tradi-
tionis ab
Ecclesiis
Apostoli-
cis deri-
vata, à
Tertullia-
no demõ-
stratur,
& à Fa-
biano at-
que Au-
gustino.

9.
Non est
salus em-
pta Ec-
clesiam
Catholi-
cam, teste
Augusti-
no.

Facula
Hereti-
corum.

10.
In Eccle-
sia sunt
boni sunt
mali 3
quod ali-
quoties
jam ex
blaspho-
dem ar-
gumentis
ostensit.
Ephes. 7.
Matt. 13
Luc. 1.
Matt. 3.

reticum: nulli utiq³ dubium, eum
propter hoc solum, quod hereticus est,
regnum Dei non esse possessurum.

Quidam pius Scriptor: Paulus
Apostolus Ecclesiam dicit esse corpus
Christi. In hoc corpore mystico sunt
membra sana, sunt & ulcerosa: quia
in Ecclesia Dei, quamdiu exsili-
hujus peregrinatio durat, sunt non
solum boni, verum etiam mali,
rectam Catholicamq³ fidem retinen-
tes. Unde ipsa Ecclesia in Evange-
lio assimilatur sagenæ congreganti
bonos pisces & malos: comparatur
item area habenti triticum & pa-
leas. Quod si ulcerosa membra Ec-
clesie permanserint insanabilia, ubi
mors advenerit, praciduntur à cor-
pore, tanquam infructuosi atq³ aridi
palmites à vite, & mittentur in
ignem. Ceterum illi, qui per hereses
& schismata separant se ab Eccle-
sia, sunt pisces mali qui diruperunt
sagenam, & exilierunt foras: sunt
paleae leves, quas ventus superbiae
extra aream expulit: sunt membra
emortua, jam à corpore resecla. Ipsi
dicunt Catholicos male vivere: &
attendentes grandem palearum a-
cervum in area Dominica, putant
ibi grana non esse. Non enim vi-
dent, vel potius videre nolunt bonos
in Ecclesia, cum tamen in ea pluri-
mi sint boni: sed hi tanquam triticum
inter paleas latent, atq³ à paleis se-
premi patiuntur, donec Deus ipsos
in horreum suum congreget. At illi
qui quasi paleae instabiles ex area e-
volarunt, non sibi placeant de exter-
na morum honestate, si quam habent:
nō arbitrentur se rectè valere, mem-

bra qua corpus reliquerunt. Enim-
vero minùs desperatur salus eorum,
membrorum, qua sanie quidem dif-
fluunt, sed corpori adhuc coherent;
quàm illorum membrorum, qua inte-
gritatem pra se ferunt, sed à corpo-
re disjuncta sunt. Hereticus etiam si
multis operibus bonis abundare vi-
deatur, perditus tamen est: quia
cum sit membrum à Corpore Christi
revulsum atq³ amputatum, vitam
gratiæ à capite Christo non recipit.
Etiam si ornatus admodum atq³ ele-
gans sit in verbis, & scientiam fi-
demq³ magnam habeat, & omnes
facultates suas in cibos pauperum
distribuat, & corpus suum pro fide
quam tenet incendio tradat: nihil
tamen ei profunt illa omnia, quia
veram charitatem non habet. Fieri
enim nequit, ut verâ charitate pre-
ditus sit, cum verâ humilitate ca-
reat, & unitatem Ecclesie scindat.
Gravissimus Dei hostis est, & salu-
tem nullomodo consequi potest, nisi
depositâ ac repudiâtâ heresi, sese
unitati Ecclesie adjungat, & fidem
Catholicâ amplectatur. Nam si hu-
milis factus, cervices suas ad pedes
matris Ecclesie demiserit, & piè ex-
ercuerit atq³ coluerit ea qua Eccle-
sia Dei exercet ac colit, jam rectè vi-
vendo salvus erit.

DEO GLORIA.

HÆC facula faciem primiti-
va Ecclesie uticunq³ ostendens,
collecta fuit anno Domini millesimo
quingentesimo † sexagesimo primo,
mense Octobri: qua licet in modum
farraginis confusa esse videatur,

Oooo 3

pro-

Expostu-
latio
Christi
Iesu.

prodesse tamen poterit hæreticis, si ipsi illam diligenter legere atq; expendere voluerint.

† Observa, Lector, Faculam à R. D. Blofio scriptam annis quinque antefacrilegam in Belgicis Ecclesiis iconomachiam, cujus Chronologia, est litteraria in verbis sacris 1. Machabæorum 3. Sancta 1. Va. Con. CVL. Casa 1. Vnt & Conta. Misnata. Quod autem tam validis argumentis, tam appositis Patrum sententiis, in exordio hæreseon pro Defensione fidei pugnavit Blofius, magnopere mirandum & prædicandum est.

EXPOSTULATIO JESU CHRISTI

D B

INGRATITVDINE PHILOCÆNOPOLEOS;

Cujus Governatores novampravamque doctrinam amant, & favent novatoribus hæreticis.

1. Querela de levitate permittentium & amplexantium hæreticorum prædicationem.
2. Nec vita moraliter bona, nec magna scientia, nec mors ipsa pro sectu suis tolerata, prodest hæreticis ad salutem.
3. Contra eos qui tolerant hæreticorum prædicationem.
4. Hæretici non annuntiant purum DEI verbum, sed depravatum: neq; fidem primitivam Ecclesiam, sed aliam ex diametro ei contrariam.
5. Non solum Scriptura Canonica, verum etiam traditiones divinas, sunt verbum Dei, & regula fidei.
6. Perissimum est, Scripturas sufficere ad salutem, ad humilibus tantum, & obedientibus; quibus ostenditur esse magistrum & ducem salutis Ecclesiam, etiam absq; ullis sacris scripturis.
7. Extra Ecclesiam positus, eiq; non obediens, extra spem salutis est. Ecclesia sub Christo caput est Pontifex Romanus.
8. Hæretici novatores, nec sunt Ecclesia, nec intra Ecclesiam.

9. Apostrophe ad fideles, maximè Ecclesiasticos & Religiosos, ut vitam moresq; emendent.

I. Isa. 1. Levitas
toru qui
favent
hæreticis

AVDITE cali, & auribus percipite terra. Videte omnes qui diligitis veritatem, & ob-

stupefcite; considerate, & æstimate, quanta sit ingratitude Philocænopoleos, quanta negligentia & infidelitas Governatorum ejus. Ego illos enutivi & exaltavi, optaviq; ut urbs illa priscum pietatis decorem servaret: sed nunc vera Religio cultusq; mihi gratus, magna ex parte in ea collapsus atque extinctus est. Ibi enim hæretici sinuntur passim errores disseminare, & animas, pro quibus sanguinem meum fudi, perimere. Ibi vecordes viri ac feminae relinquunt fidem antiquam, fidem veram atque certissimam, quam Apostoli mei, & eorum discipuli, ac Martyres Orthodoxique Patres omnes tenuerunt: relinquunt & abjiciunt illam, ut novam impiamque hæreticorum doctrinam amplectantur.

Sed vae ipsis hæreticis! qui more aprorum agrestium devastant vineam meam, & inæstimabile damnant inferunt terrestri familiaræ meæ. Vae genti peccatrici, populo gravi iniquitate, semini nequam, filiiis sceleratis: dereliquerunt Dominum, blasphemaverunt sanctum Israel, abalienati sunt retrorsum. Hi membra sunt diaboli, quæ sese à corpore meo mystico præciderunt, & jam vita gratiæ destituta marcescunt. Non est quod sibi blandiantur de externâ morum honestate, & sermonis elegantia. Etiam si linguis Angelorum loquantur, etiam si scientiam & fidem magnam habeant, justè

etiam non
vitiati;
sen qui
Ph. loca
nopolin,
id est A.
manem
novitia-
tum civi-
tatem ad-
distant.

2.
Nec bona
vita, nec
magna
scientia
prodest
hæreticis
ad salu-
tem.
Ira. 1.

1. Cor.
13.